

การศึกษาวัฒนธรรมการใช้ภาษาในการตั้งชื่อต่อความเชื่อเรื่องมงคล โดยใช้พยัญชนะ ก-ฮ เป็นตัวกำหนดชื่อตัวมงคล*

ชรัณ โภคสกลวานิช¹ อธิชาติ บุญญศยยิ่ง²

¹⁻²คณครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

Corresponding Author Email: thee.thee1014@mail.com

บทคัดย่อ

การวิจัย เรื่อง การศึกษาวัฒนธรรมการใช้ภาษา ในการตั้งชื่อต่อความเชื่อเรื่องมงคล โดยใช้พยัญชนะ ก-ฮ เป็นตัวกำหนดชื่อตัวมงคล วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะวัฒนธรรมการใช้ภาษา ในการตั้งชื่อต่อความเชื่อเรื่องมงคล โดยใช้พยัญชนะ ก-ฮ เป็นตัวกำหนดชื่อตัวมงคล และการจัดลำดับความสำคัญลักษณะในการใช้ภาษา ในการตั้งชื่อ ต่อความเชื่อเรื่องมงคล โดยใช้พยัญชนะ ก-ฮ เป็นตัวกำหนดชื่อตัวมงคล กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนในเขตบ้านด่านเก่า เทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 364 คน และวิธีการเก็บข้อมูลในครั้งนี้ คือ ผู้วิจัยได้ลงพื้นที่เข้าไปสอบถามกับประชาชนในเขตบ้านด่านเก่า โดยใช้เครื่องมือ คือ แบบสอบถาม ข้อมูลที่ได้รับจะนำมาวิเคราะห์ทางสถิติเป็นร้อยละ ผลการวิจัย พบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่ จะเป็นผู้หญิง คิดเป็นร้อยละ 95.33 และผู้ชาย คิดเป็นร้อยละ 4.67 จะมีอายุ 26 – 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.64 รองลงมา จะอายุ 36 – 45 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.37 และสุดท้าย จะอายุ ไม่เกิน 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 1.92 จะนับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ 94.51 รองลงมา ศาสนาคริสต์ คิดเป็นร้อยละ 4.12 และสุดท้าย จะนับถือศาสนา อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.27 จะมีอาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 70.88 รองลงมา อาชีพธุรกิจส่วนตัว จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 15.93 และสุดท้าย อาชีพอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.27 จะมีสถานภาพแต่งงานแล้ว คิดเป็นร้อยละ 75.55 รองลงมา โสด คิดเป็นร้อยละ 11.81 และสุดท้าย แยกกันอยู่ คิดเป็นร้อยละ 4.12 มีระดับการศึกษา ปริญญาตรี จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 44.51 รองลงมามีมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 26.37 และสุดท้าย สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.30 และพยัญชนะ ก-ฮ ในชื่อ ที่ชอบที่สุด เมื่อเรียงลำดับพยัญชนะ ก-ฮ 3 ลำดับแรก โดยให้เหตุผลหลักๆ ว่า เป็นพยัญชนะตัวแรกในชื่อ เป็นพยัญชนะตัวแรก แสดงถึงความเป็นที่ 1 เป็นอักษรที่เชื่อว่าทำให้โชคดี ทำให้ชื่อมีความหมายชัดเจนขึ้น มีความอิสระ และยิ่งใหญ่ ซึ่งทำให้เห็นว่าประชาชนในเขตบ้านด่านเก่านับถือศาสนาพุทธ แต่ก็ยังมีความเชื่อเรื่องมงคล โดยใช้พยัญชนะ ก-ฮ เป็นตัวกำหนดชื่อมงคล ซึ่งตรงกันข้ามกับหลักแห่งความเชื่อที่พระพุทธองค์ทรงวางไว้ให้แก่พุทธศาสนิกชนไม่ให้เชื่อสิ่งใดๆ อย่างมกมาย 2) การจัดลำดับความสำคัญลักษณะในการใช้ภาษา ในการตั้งชื่อ ต่อความเชื่อเรื่องมงคล โดยใช้พยัญชนะ ก-ฮ เป็นตัวกำหนดชื่อตัวมงคล ในการตั้งชื่อ 3 ลำดับแรก พบว่า ลำดับที่ 1 คือ การตั้งชื่อที่มุ่งความหมายในทางที่ดีเป็นมงคลแก่ชีวิต แสดงว่าบุคคลนั้นเป็นผู้รู้ หรือ นักปราชญ์ มีทรัพย์สินเงินทองหรือมีความเจริญก้าวหน้า ลำดับที่ 2 คือ การตั้งชื่อให้คล้องจองกันระหว่างพี่น้อง เพื่อแสดงถึงความไพเราะของภาษา และแสดงถึง ความผูกพันระหว่างพี่น้อง ลำดับที่ 3 คือ การตั้งชื่อโดยการนำอักษรของชื่อพ่อและแม่มารวมกัน เพื่อแสดงถึงความรักความผูกพัน ระหว่างพ่อ แม่และลูก ซึ่งทำให้เห็นว่าประชาชนในเขตบ้านด่านเก่านับถือศาสนาพุทธ เชื่อว่าการใช้พยัญชนะ ก-ฮ เป็นตัวกำหนดชื่อจะทำให้เป็นมงคลแก่ชีวิต เช่น เป็นคนเก่ง มีทรัพย์สินเงินทอง และคล้องจองกับพ่อแม่และพี่น้องเพื่อแสดงถึงความไพเราะ และผูกพันระหว่างพี่น้อง

คำสำคัญ: วัฒนธรรมการใช้ภาษา; การตั้งชื่อ; ความเชื่อเรื่องมงคล; พยัญชนะ ก-ฮ

* Received: 1 March 2024, Revised: 25 October 2024, Accepted: 30 October 2024

Culture Study of Language Usage in Naming toward Belief in Auspicious Things by the Use of K-H Consonants as Auspicious Naming Decision

Charan Phokasakonwanit¹ Ahichart Boonyayotying²

¹⁻²Facility of Education, Sisaket Rajabhat University
Corresponding Author Email: thee.thee1014@mail.com

ABSTRACT

Research on the study of language use culture In naming names in accordance with beliefs about auspiciousness Using the consonants A-Z to determine the auspicious name. The objective is to study the cultural characteristics of language use. In naming names in accordance with beliefs about auspiciousness Using the consonants A-Z to determine the auspicious name. and prioritizing characteristics in language use in naming Continuing the belief in auspiciousness Using the consonants A-Z to determine the auspicious name. The sample group was people in the Ban Dan Kao area. Ban Dan Khong Chiam Subdistrict Municipality Khong Chiam District Ubon Ratchathani Province, 364 people and the method of collecting data this time is that the researcher went to the area to inquire with the people in the Ban Dan Kao area. Using a tool, namely a questionnaire, the data obtained will be used for statistical analysis such as percentages and standard deviations. The research results found that: 1. Most of the sample group will be a woman Representing 95.33 percent and men, representing 4.67 percent, will be aged 26 - 35 years, representing 37.64 percent, followed by those aged 36 - 45, representing 26.37 percent, and finally, not exceeding 25 years of age, representing 1.92 percent. will practice Buddhism Accounted for 94.51 percent, followed by Christianity accounted for 4.12 percent, and finally, other religions accounted for 0.27 percent. Will have a career as a farmer Representing 70.88 percent, followed by personal business occupations, 58 people, representing 15.93 percent, and finally, other occupations, representing 0.27 percent, will have married status. Accounted for 75.55 percent, followed by single, accounted for 11.81 percent, and finally, separated, accounted for 4.12 percent. There were 162 people with a bachelor's degree level of education, accounting for 44.51 percent, followed by secondary school. accounting for 26.37 percent and finally, 12 graduates with a bachelor's degree accounting for 3.30 percent and the consonants A-Z in the name that they like the most when arranging the first 3 consonants A-Z, giving the main reason that it is the first consonant in the name is the first consonant Represents being number 1. It is a letter that is believed to bring good luck. Make the name have a clearer meaning, freedom and greatness; 2. Prioritizing characteristics in language use in naming Continuing the belief in auspiciousness Using the consonants A-Z to determine the auspicious name. In naming the first 3 items, it was found that The first is naming names that have a positive meaning and are auspicious for one's life. It shows that the person is knowledgeable or a scholar, has wealth, or has progressed. The second thing is to give names that rhyme between siblings. To show the beauty of the language and to show the bond between siblings, the third step is naming by combining the letters of the father and mother's names. To show the love and bond between parents and children.

Keyword: Language culture; Naming; Belief in auspiciousness; Consonants ก-ฮ

บทนำ

นับแต่โบราณมา คนไทยสมัยก่อนมีวิธีการตั้งชื่อมงคล สืบทอดกันมายาวนานเหมือนส่วนหนึ่งเป็นการสืบทอดมรดกทางภาษา และวัฒนธรรมแห่งความเป็นไทย การตั้งชื่อของคนไทย จะมีความเชื่อว่า "ชื่อมงคล" นั้นจะช่วยเสริมความเป็นสิริมงคล ส่งเสริมดวงชะตาให้ดี โดดเด่นตามความหมายของชื่อนั้นๆ ตามหลักโหราศาสตร์ หรือแม้กระทั่งการหวังผลในทางจิตวิทยา เช่น ความไพเราะของชื่อ ดังนั้นหลักการตั้งชื่อของไทยโดยส่วนใหญ่จะยึดหลักตามทักขิศาสตร์ซึ่งเกี่ยวข้องกับโหราศาสตร์ไทยด้วยเช่นกัน เตือนจิต บุรณะ (2560 อ้างอิงจาก ชูติมา บุญอยู่, 2549) กล่าวไว้ว่า การตั้งชื่อเป็นวัฒนธรรมการใช้ภาษา ของมนุษย์อย่างหนึ่ง เนื่องจากชื่อเป็นเครื่องมือ สื่อความคิด แสดงลักษณะเฉพาะของสิ่งนั้นๆ ทำให้คนเรียกขานกันได้อย่างถูกต้องและสื่อความหมายได้ตรงกันระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสาร ชื่อจึงเป็นสัญลักษณ์ที่ถูกกำหนดขึ้นโดยผู้ใช้ภาษาหรือ คนในสังคม การตั้งชื่อมีความสำคัญมากสำหรับมนุษย์ทุกชาติทุกภาษา เนื่องจากเป็นสิ่งจำแนกมนุษย์แต่ละคนออกจากกัน ทศนคติและค่านิยมของคนในสังคมเป็นสิ่งสำคัญมากในการตั้งชื่อของ คนในแต่ละวัฒนธรรม (ัญญพิมลเทพไกรวัล, 2560 อ้างอิงจาก นันทนา รณเกียรติ, 2556)

ความเป็นมาของการตั้งชื่อของคนไทยสอดคล้องกับค่านิยมและความเชื่อของคนไทยมาตลอดทุกยุคทุกสมัย เป็นต้นว่า ความเชื่อ เรื่องอำนาจลี้ลับ และความเชื่อทางพุทธศาสนา ส่วนหลักโหราศาสตร์ในการตั้งชื่อ เป็นที่นิยม ได้แก่ นามทักขิปกรณ์ ซึ่งแบ่งเป็น 3 หลัก คือ หลักการตั้งชื่อ ตามอักษรวันเกิด หลักการตั้งชื่อตามนามกำเนิด และหลักการตั้งชื่อตามนามปีเกิด ทั้งนี้ทุกหลักล้วนแนะนำให้หลีกเลี่ยงอักษรที่เป็นกาลกิณี ผลการศึกษาเรื่องผู้ตั้งชื่อ พบว่า ผู้ตั้งชื่ออาจ ได้แก่ บิดามารดา พระภิกษุ ญาติผู้ใหญ่ ผู้รู้ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเกิดของทารก โดยบิดา มารดาเป็นผู้ตั้งชื่อเป็นส่วนใหญ่ และมีแนวโน้มว่าบิดามารดาจะตั้งชื่อเอง น้อยลงแต่จะเลือกชื่อจากหนังสือแนะนำการตั้งชื่อมากขึ้น ส่วนเงื่อนไขในการ ตั้งชื่อพบว่ามี 9 เงื่อนไข คือ เพศ หลักโหราศาสตร์ ความหมาย ความไพเราะ ความแปลกใหม่ ชื่อบุคคลในครอบครัว นามสกุล การเลียนแบบ และเสียงที่อาจเกิดปัญหา โดยกลุ่มอายุน้อยมีแนวโน้มว่าจะตั้งชื่อให้มีความแปลกใหม่มากขึ้น ผลการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของชื่อบุคคลในครอบครัวเดียวกันพบว่ามี ความสัมพันธ์ 4 ประเภท ได้แก่ ความสัมพันธ์ทางเสียง ประกอบด้วย ความสัมพันธ์ทางเสียงพยัญชนะต้น และพยางค์หน้า ความสัมพันธ์ทางเสียงพยัญชนะต้นของพยางค์หลัง ความสัมพันธ์ทางเสียงพยัญชนะต้นของทุกพยางค์ และความสัมพันธ์ทางเสียง สัมผัสสระ ความสัมพันธ์ทางพยางค์ ประกอบด้วย ความสัมพันธ์ทางรูปพยางค์หน้า และความสัมพันธ์ทางรูปพยางค์หลัง ความสัมพันธ์ทางคำ และความสัมพันธ์ทางความหมาย โดยกลุ่มอายุน้อยมีแนวโน้มว่าจะตั้งชื่อบุคคลในครอบครัวให้มีความสัมพันธ์กันมากขึ้น (วิรัช ศิริวัฒนนานาวิน, 2544)

เรื่องการตั้งชื่อเด็กนั้นเกี่ยวข้องกับการประเพณีการเกิด แต่ที่นำมากล่าวแยกไว้ เนื่องจากการตั้งชื่อนั้นมีรายละเอียดมากมาย สามารถพิจารณาการตั้งชื่อของคนในอดีตและปัจจุบันว่ามีความนิยมแตกต่างกันอย่างไร และทำให้ทราบถึงวัฒนธรรมและค่านิยมของคนในสมัยนั้น ซึ่งสะท้อนออกมาให้เห็นได้ จากการใช้ภาษาในการตั้งชื่อ การตั้งชื่อเด็กนั้นไม่กำหนดเวลาแน่นอน บางคนเมื่อโกนผมไฟก็ตั้งชื่อไปพร้อมกัน หรือ

บางคนก็จัดวันเวลาตกฟากไปให้ผู้รู้หรือพระตั้งให้ ซึ่งในปัจจุบันพิธีกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการเกิดเริ่มน้อยลงไป เนื่องจากความรู้ความทันสมัยในวงการแพทย์และคนมีการศึกษาเพิ่มมากขึ้นความเชื่อในเรื่องผีสาเก็ ลดน้อยลงไป แต่สิ่งที่ยังคงอยู่คือพ่อแม่นิยมตั้งชื่อลูกตามความเชื่อทางศาสนาพราหมณ์หรือหลักโหราศาสตร์ โดยนำวัน เดือน เวลา ปีเกิดของลูกไปตามคัมภีร์ นามทักษาปกรณ์ และพิจารณาตั้งชื่อให้ มีความหมายที่ดีงาม (วรลั รุ่งบานจิต และคณะ, 2562)

อำเภอโขงเจียมเป็นอำเภอที่มีประวัติความเป็นมายาวนาน เดิมมีชื่อ “บ้านโขลงเจียม” โดยมีสมมติฐานจากประวัติศาสตร์ลาวเขตนครจำปาสัก ในสมัยพระสร้อยศรีสมุทร พุทธธำมัญญ (เจ้าหน่อกษัตริย์) ได้แต่งตั้งให้เป็นท้าวหลวง ซึ่งเป็นบุตรพระละงุมให้เป็นขุนนักเฒ่าไปรักษา “บ้านโขลงเจียม” ประมาณ พ.ศ.2256 โดยทั่วไปชาวบ้านเรียกบ้านโขลงเจียมว่า บ้านเจียมใต้ ผู้ปกครองนครก็คนไม่ปรากฏ ครั้นถึงสมัยของขุนราชมาอินทร์ผู้รักษา “บ้านโขลงเจียม” ได้กระทำความผิดฉกรรจ์ เจ้าเมืองนครจำปาสัก (โย่) จึงจับมาลงโทษปลดออก แล้วมีหนังสือกราบบังคมทูลสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ขอดตั้งท้าวมาอินทร์บุตรขุนนักอินทวงศ์ ให้เป็นพระกำแหงสงคราม แล้วยกฐานะ “บ้านโขลงเจียม” ขึ้นเป็นเมืองโขงเจียมในปี พ.ศ. 2364 ขึ้นตรงกับนครจำปาสัก

บ้านด่านตั้งครั้งแรกเมื่อปลายปี พ.ศ.2314 ด้วยมีเหตุการณ์เนื่องจากพระวราชภักดีและพระดาซึ่งปกครองนครเขื่อนขันธ์กาบแก้วบัวบาน (หนองบัวลำพู) เกิดกรณีพิพาทไม่เข้าใจกับเจ้าสิริบุญสาร ผู้ปกครองเมืองศรีสัตนาคนหุตมีการต่อสู้เกิดขึ้น ทำให้พระดาตายในที่รบ ส่วนพระราชวราชภักดีสู้ไม่ได้ จึงรวบรวมไพร่พลอพยพหนีออกจากเมืองเขื่อนขันธ์กาบแก้วบัวบานลงมาทางใต้ โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่เดินทางมาทางบกได้มาตั้งถิ่นฐานที่ดอนมดแดง อันเป็นที่ตั้งของเมืองอุบลราชธานีในปัจจุบัน อีกกลุ่มหนึ่งอพยพมาตามแม่น้ำโขง ซึ่งมีจุดมุ่งหมายจะไปพึ่งบารมีพระองค์หลวง (เจ้าชัยกุมาร) ผู้ครองนครจำปาสักเป็นพระโอรสของพระสร้อยศรีสมุทรพุทธธำมัญญ ครั้งอพยพมาประมาณ 10 ครั้วเรือน ขอแยกตัวออกจากคณะมาตั้งบ้านเรือนอยู่ดอนหินตั้ง เพื่อประกอบอาชีพ ทำไร่ ทำสวน เมื่อพระราชวราชภักดีได้ไปพักอยู่กับนครจำปาสักเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ได้มีไพร่พลส่วนหนึ่งย้อนมาสมทบ ละตั้งบ้านเรือนอยู่ที่บริเวณปากมูลให้ชื่อว่า “ดอนด่านปากมูล” สาเหตุที่ชื่อว่า บ้านดอนด่านปากมูล ก็เพราะว่าเป็นบริเวณที่มีน้ำมูลไหลมาบรรจบแม่น้ำโขงบ้านด่านเก่า เทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี (เทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม อ้างจาก ประวัติความเป็นมา-เทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม ต.โขงเจียม อ.โขงเจียม จ.อุบลราชธานี 34220 (bdk.go.th))

จากการศึกษาประวัติศาสตร์ของบ้านด่านเก่า เทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี และวรรณกรรม รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตั้งชื่อต่างๆ ข้างต้น รวมไปถึงความสำคัญของชื่อย่อมมีการสื่อความหมายของพื้นที่ที่มีต่อสังคมไทยในพื้นที่นั้นๆ โดยเฉพาะ บ้านด่านเก่า เทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งมีการรวบรวมไพร่พลอพยพหนีออกจากเมืองเขื่อนขันธ์กาบแก้วบัวบานลงมาทางใต้ โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่เดินทางมาทางบกได้มาตั้งถิ่นฐานที่ดอนมดแดง อันเป็นที่ตั้งของเมืองอุบลราชธานีในปัจจุบัน อีกกลุ่มหนึ่งอพยพมาตามแม่น้ำ

โขง ซึ่งมีจุดมุ่งหมายจะไปฟังบารมีพระองค์หลวง (เจ้าชัยกุมาร) ที่นครจำปาสัก ค่านิยมและความเชื่อของ คนไทยมาตลอดทุกยุคทุกสมัย เป็นต้นว่า ความเชื่อ เรื่องอำนาจลึกลับ และความเชื่อทางพุทธศาสนา หรือ อื่นๆ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาลักษณะวัฒนธรรมการใช้ภาษา ในการตั้งชื่อต่อความเชื่อเรื่องมงคล โดยใช้ พยัญชนะ ก-ฮ เป็นตัวกำหนดชื่อตัวมงคล และจัดลำดับความสำคัญลักษณะในการใช้ภาษา ในการตั้งชื่อต่อ ความเชื่อเรื่องมงคล โดยใช้พยัญชนะ ก-ฮ เป็นตัวกำหนดชื่อตัวมงคล กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนในเขต บ้านด่านเก่า เทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มไพร่ พลที่อพยพออกเป็นกลุ่มที่ 1 กลุ่มที่เดินทางมาทางบกได้มาตั้งถิ่นฐานที่ดอนมดแดง อันเป็นที่ตั้งของเมือง อุบลราชธานีในปัจจุบัน และผลการวิจัยครั้งนี้นอกจากจะช่วยให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะ วัฒนธรรมการใช้ภาษา ในการตั้งชื่อต่อความเชื่อเรื่องมงคล มากยิ่งขึ้นแล้ว หน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังสามารถ นำผลการศึกษาไปใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ด้านการศึกษา วัฒนธรรม ท้องถิ่นได้อีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะวัฒนธรรมการใช้ภาษา ในการตั้งชื่อ ต่อความเชื่อเรื่องมงคล โดยใช้ พยัญชนะ ก-ฮ เป็นตัวกำหนดชื่อตัวมงคล เขตบ้านด่านเก่า เทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี
2. เพื่อจัดลำดับความสำคัญลักษณะในการใช้ภาษา ในการตั้งชื่อ ต่อความเชื่อเรื่องมงคล โดยใช้ พยัญชนะ ก-ฮ เป็นตัวกำหนดชื่อตัวมงคล เขตบ้านด่านเก่า เทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในโครงการวิจัยนี้ คือ ประชาชนในเขตบ้านด่านเก่า เทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม จำนวน 1,209 คน (อ้างอิง กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ (moph.go.th), 2566)

กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนใน จำนวน 90 คน ประชาชนในเขตบ้านด่านเก่า เทศบาลตำบล บ้านด่านโขงเจียม จำนวน 364 คน ตามตารางสำเร็จรูปของ Krejcie & Morgan ระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 5% และระดับความเชื่อมั่น 95% (theTSISThailand, 2564)

เครื่องมือ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) จำนวน 364 ชุด

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 การ ทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือ โดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปตรวจสอบ ความเหมาะสมของเนื้อหา (Content Validity) รวมทั้งลำดับและโครงสร้างของแบบสอบถามกับที่ปรึกษาด้าน ภาไทยของงานวิจัยนี้ จำนวน 1 ท่าน และกับผู้ทรงคุณวุฒิด้านวัฒนธรรมการใช้ภาษาในการตั้งชื่อ ต่อความ เชื่อเรื่องมงคล จำนวน 2 ท่าน จากการพิจารณาให้ทุนวิจัยนี้และได้มีการปรับปรุงคำถามให้สอดคล้องกับ

วัตถุประสงค์ในการวิจัย และขั้นตอนที่ 2 การทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) ของเครื่องมือได้นำแบบสอบถาม ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง (Pre-test) จำนวน 30 ชุด และได้ใช้ทฤษฎีการหาสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Conbranch (1951) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ทางสถิติในการวิเคราะห์หาความน่าเชื่อถือ ของแบบสอบถาม ซึ่งผลจากการวิเคราะห์ค่าความน่าเชื่อถือโดยรวม (Reliability Coefficients) มีค่า Alpha = 0.872 ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 87.21 ของการทดสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้

สรุปผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การศึกษาวัฒนธรรมการใช้ภาษา ในการตั้งชื่อต่อความเชื่อเรื่องมงคล โดยใช้พยัญชนะ ก-ฮ เป็นตัวกำหนดชื่อตัวมงคล ผลการวิจัยได้ผลดังนี้

1. ลักษณะวัฒนธรรมการใช้ภาษา ในการตั้งชื่อต่อความเชื่อเรื่องมงคล โดยใช้พยัญชนะ ก-ฮ เป็นตัวกำหนดชื่อตัวมงคล จากประชาชนในเขตบ้านด่านเก่า เทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 364 คน สามารถจำแนกได้ ดังนี้

จากประชาชนในเขตบ้านด่านเก่า เทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 364 คน พบว่า

1) เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่ จะเป็นผู้หญิง จำนวน 347 คน คิดเป็นร้อยละ 95.33 และผู้ชาย จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.67 ดังแสดงตามตารางข้างล่างนี้

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	17	4.67
หญิง	347	95.33
รวม	364	100.00

2) เมื่อจำแนกตามอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่ จะอายุ 26 – 35 ปี จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 37.64 รองลงมา จะอายุ 36 – 45 ปี จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 26.37 และสุดท้าย จะอายุ ไม่เกิน 25 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.92 ดังแสดงตามตารางข้างล่างนี้

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 25 ปี	7	1.92
26 – 35 ปี	137	37.64
36 – 45 ปี	96	26.37
46 – 55 ปี	46	12.64
56 - 65 ปี	53	14.56
66 ปี ขึ้นไป	25	6.87
รวม	364	100.00

3) เมื่อจำแนกตามศาสนา พบว่า กลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่ จะนับถือศาสนา พุทธ จำนวน 344 คน คิดเป็นร้อยละ 94.51 รองลงมา ศาสนาคริสต์ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.12 และสุดท้าย จะนับถือศาสนา อื่น ๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.27 ดังแสดงตามตารางข้างล่างนี้

ศาสนา	จำนวน	ร้อยละ
พุทธ	344	94.51
คริสต์	15	4.12
อิสลาม	4	1.10
อื่น ๆ,,,,,,,,,,,,,	1	0.27
รวม	364	100.00

4) เมื่อจำแนกตามอาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่ จะมีอาชีพเกษตรกร จำนวน 258 คน คิดเป็นร้อยละ 70.88 รองลงมา อาชีพธุรกิจส่วนตัว จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 15.93 และสุดท้าย อาชีพอื่น ๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.27 ดังแสดงตามตารางข้างล่างนี้

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
เกษตรกร	258	70.88
ข้าราชการ	47	12.91
ธุรกิจส่วนตัว	58	15.93
อื่น ๆ,,,,,,,,,,,,,	1	0.27
รวม	364	100.00

5) เมื่อจำแนกตามสถานภาพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่ จะมีสถานภาพ แต่งงานแล้ว จำนวน 275 คน คิดเป็นร้อยละ 75.55 รองลงมา โสด จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 11.81 และสุดท้าย แยกกันอยู่ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.12 ดังแสดงตามตารางข้างล่างนี้

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	43	11.81
แต่งงานแล้ว	275	75.55
หย่าร้าง	31	8.52
แยกกันอยู่	15	4.12
รวม	364	100.00

6) เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่ จะมีระดับการศึกษา ปริญญาตรี จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 44.51 รองลงมามัธยมศึกษา จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 26.37 และสุดท้าย สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.30 ดังแสดงตามตารางข้างล่างนี้

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	94	25.82
มัธยมศึกษา	96	26.37
ปริญญาตรี	162	44.51
สูงกว่าปริญญาตรี	12	3.30
รวม	364	100.00

7) พยัญชนะ ก-ฮ ตัวใด ในชื่อท่าน ที่ท่านชอบที่สุด เมื่อเรียงลำดับพยัญชนะ ก-ฮ

3 ลำดับแรก พบว่า

ลำดับที่ 1 คือ ก โดยให้เหตุผลหลักๆ ว่า

- เป็นพยัญชนะตัวแรกในชื่อ
- เป็นพยัญชนะตัวแรก แสดงถึงความเป็นที่ 1
- เป็นอักษรที่เชื่อว่าทำให้โชคดี
- ทำให้ชื่อมีความหมายชัดเจนขึ้น

ลำดับที่ 2 คือ ส โดยให้เหตุผลหลักๆ ว่า

- เป็นอักษรตัวที่แสดงถึงความยิ่งใหญ่
- เป็นพยัญชนะที่มีคนมาใช้ตั้งชื่อเยอะ
- เป็นอักษรที่เชื่อว่าทำให้โชคดี
- ทำให้ชื่อมีความหมายชัดเจนขึ้น

ลำดับที่ 3 คือ น

- ชอบชื่อตัวเองว่า นก ซึ่งมันน่ารักดี
- เป็นพยัญชนะที่มีคนมาใช้ตั้งชื่อเยอะ
- เป็นอักษรที่เชื่อว่าส่งเสริมทางด้านทรัพย์
- ทำให้ชื่อมีความหมายด้านเกียรติยศดี เมื่อพิจารณาจากวันเกิด

จากการศึกษาลักษณะการใช้วัฒนธรรมการใช้ภาษาในการตั้งชื่อ ต่อความเชื่อเรื่องมงคล โดยใช้พยัญชนะ ก-ฮ เป็นตัวกำหนดชื่อตัวมงคล เขตบ้านด่านเก่า เทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี สามารถสรุปได้ว่าประชาชนในเขตบ้านด่านเก่า เทศบาลตำบลบ้านด่านโขง

เจียม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี ยังมีความเชื่อว่าการตั้งชื่อต่อความเชื่อเรื่องมงคล การใช้พยัญชนะ ก-ฮ เป็นตัวกำหนดชื่อมงคล ในปัจจุบันก็ยังคงมีความเชื่ออยู่มาก ไม่ว่าจะเป็นเพศหญิง หรือเพศชาย ผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ จะเป็นผู้หญิง มีผู้ชายเป็นส่วนน้อย และส่วนใหญ่จะมีอายุ 26-35 ปี และอายุ 36-45 ปี ซึ่งถือว่าเป็นวัยทำงาน และนับถือศาสนาพุทธ ถึงร้อยละ 94.51 ที่ประกอบอาชีพ เช่น เกษตรกร ข้าราชการ และธุรกิจส่วนตัว และสถานภาพแต่งงานแล้ว มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี และระดับการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรีเกือบครึ่งหนึ่งของผู้ที่มาตอบแบบสอบถามทั้งหมด ถือว่าบ้านด่านเก่ามีคนที่มีระดับการศึกษาสูง และมีความรู้เป็นจำนวนมาก แต่ก็ยังมีความเชื่อว่าการใช้พยัญชนะ ก-ฮ เป็นตัวกำหนดชื่อมงคลในการตั้งชื่อ ต่อความเชื่อเรื่องมงคล โดยเชื่อว่าหากชื่อดี มีอักษรดี เช่น ก ส และ น จะทำให้ตนเองโชคดี และมีความอิสระ มีทรัพย์สินมาก ตามลำดับ

2. การจัดลำดับความสำคัญลักษณะในการใช้ภาษา ในการตั้งชื่อ ต่อความเชื่อเรื่องมงคล โดยใช้พยัญชนะ ก-ฮ เป็นตัวกำหนดชื่อตัวมงคล ในการตั้งชื่อ 3 ลำดับแรก พบว่า

ลำดับที่ 1 คือ การตั้งชื่อที่มุ่งความหมายในทางที่ดีเป็นมงคลแก่ชีวิต แสดงว่าบุคคลนั้นเป็นผู้รู้ หรือ นักปราชญ์ มีทรัพย์สินเงินทองหรือมีความเจริญก้าวหน้า

ลำดับที่ 2 คือ การตั้งชื่อให้คล้องจองกันระหว่างพี่น้อง เพื่อแสดงถึงความไพเราะของภาษา และแสดงถึง ความผูกพันระหว่างพี่น้อง

ลำดับที่ 3 คือ การตั้งชื่อโดยการนำอักษรของชื่อพ่อและแม่มารวมกัน เพื่อแสดงถึงความรักความผูกพัน ระหว่างพ่อ แม่และลูก

จากการจัดลำดับความสำคัญลักษณะในการใช้ภาษา ในการตั้งชื่อ ต่อความเชื่อเรื่องมงคล โดยใช้พยัญชนะ ก-ฮ เป็นตัวกำหนดชื่อตัวมงคล ในการตั้งชื่อ 3 ลำดับแรก ยังสามารถบ่งบอกได้อีกว่า เขตบ้านด่านเก่า เทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานีให้ความสำคัญกับลำดับแรก ในการตั้งชื่อมีจุดมุ่งหมายเพื่อต้องการให้ลูกหลานตนเองเป็นบุคคลที่มีความรู้ เพราะเชื่อว่าความรู้จะนำไปสู่ชีวิตที่ดีขึ้น เช่น มีความเจริญก้าวหน้าในอาชีพการงาน และมีทรัพย์สินเงินทอง และยังส่งผลทำให้ความสัมพันธ์กับ ลำดับที่ 2 คือความผูกพันระหว่างพี่น้องแน่นแฟ้นมากยิ่งขึ้นตามลำดับ โดยมีลำดับที่ 3 คือ ความรักความผูกพัน ระหว่างพ่อ แม่และลูก และมีความกตัญญูต่อบุพการี เป็นรากฐานของความสัมพันธ์ทุกความสัมพันธ์

อภิปรายผล

1. ส่วนใหญ่จะพบว่าผู้หญิงจะให้ความสำคัญ เรื่อง การตั้งชื่อต่อความเชื่อเรื่องมงคลมากกว่าผู้ชาย ซึ่งสอดคล้องกับ สวพร บุญญผลานันท์ และคณะ (2560) ที่ได้ศึกษา เรื่อง การศึกษาวิธีการตั้งชื่อคนตามความเชื่อตามหลักทฤษฎีปกรณ จะมีกลุ่มตัวอย่างผู้หญิงจำนวนมาก เนื่องจากผู้หญิงมีความละเอียดอ่อนกว่าผู้ชาย และสุภาพรณ ฌ บางช้าง (2527) ได้กล่าวเสริมไว้ว่า ความนิยมตั้งชื่อคนให้มีความ

หมายถึงการมีอำนาจ ชัยชนะในการตั้งชื่อเพศชายและความหมายเกี่ยวกับความงามความเป็นสิริมงคลในการตั้งชื่อเพศหญิง

2. การตั้งชื่อต่อความเชื่อเรื่องมงคล ในปัจจุบันไม่จำกัดอายุเหมือนในอดีต คนรุ่นวัยทำงานก็ให้ความสำคัญมากขึ้นกว่าเดิม ส่วนใหญ่ก็ยังเป็นคนนับถือศาสนาพุทธอยู่

3. การตั้งชื่อต่อความเชื่อเรื่องมงคล ในปัจจุบันไม่จำกัดอาชีพเหมือนในอดีต ทุกอาชีพล้วนให้ความสำคัญเช่นกัน โดยเฉพาะเกษตรกร และข้าราชการ และส่วนใหญ่จะแต่งงานแล้ว การศึกษาก็เช่นกันพบว่า ปริญญาตรี ให้ความสำคัญมากที่สุด

4. พยัญชนะ ก-ฮ ตัวใด ในชื่อ ที่ชอบที่สุด เมื่อเรียงลำดับพยัญชนะ ก-ฮ 3 ลำดับแรก โดยให้เหตุผลหลักๆ ว่า เป็นพยัญชนะตัวแรกในชื่อ เป็นพยัญชนะตัวแรก แสดงถึงความเป็นที่ 1 เป็นอักษรที่เชื่อว่าทำให้โชคดี ทำให้ชื่อมีความหมายชัดเจนขึ้น มีความอิสระ และยิ่งใหญ่ สวรร บัญญุลานนท์ และคณะ (2560) ได้ศึกษา เรื่อง การศึกษาวิธีการตั้งชื่อคนตามความเชื่อตามหลักทักษาปกรณ์ จะมีกลุ่มตัวอย่างจะให้ความสำคัญในการเลือกใช้พยัญชนะ เช่น การตั้งชื่อคนตามความเชื่อของหลักทักษาปกรณ์ เช่น ผู้ที่เกิดวันอาทิตย์ เพศชาย อธิบายได้ดังนี้ จำนวน 43 ตัวอักษร อักษรวรรคอุตสาหะ (อักษร บ ป ผ ฝ พ ฟ ภ ม) จำนวน 40 อักษรวรรคมนตรี (อักษร ย ร ล ว) จำนวน 35 ตัวอักษร อักษรวรรคบริวาร (อักษร อ สระและวรรณยุกต์) จำนวน 31 ตัวอักษร อักษรวรรคอายุ (อักษร ก ข ค ง) จำนวน 21 ตัวอักษร อักษรวรรคศรี (อักษร ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ณ) จำนวน 13 ตัวอักษร และไม่พบการใช้อักษรวรรคกาลกิณี (อักษร ศ ช ส ห พ ฮ) ในการนำหน้าชื่ออักษรที่ใช้นำหน้าชื่อ และเพศหญิงนิยมใช้อักษรวรรคศรีนำหน้าชื่อ หรือถ้าไม่ใช้อักษรวรรคเดชหรือวรรคศรีในการตั้งชื่อนิยมใช้อักษรวรรคอื่นที่เป็นสิริมงคลมาใช้ในการนำหน้าชื่อได้ เช่น อักษรวรรคบริวาร อักษรวรรคอายุ อักษรวรรคมูละ อักษรวรรคอุตสาหะ และอักษรวรรคมนตรี เพื่อหนุนนำให้เจ้าของชื่อมีความเจริญรุ่งเรืองในชีวิต และควรหลีกเลี่ยงการใช้อักษรวรรคกาลกิณีในการใช้นำหน้าชื่อหรือประกอบชื่อ เพราะเชื่อว่าจะส่งผลให้เจ้าของชื่อประสบกับความโชคร้าย

5. การจัดลำดับความสำคัญลักษณะในการใช้ภาษา ในการตั้งชื่อต่อความเชื่อเรื่องมงคล โดยใช้พยัญชนะ ก-ฮ เป็นตัวกำหนดชื่อตัวมงคล ในการตั้งชื่อ 3 ลำดับแรก พบว่า ลำดับที่ 1 คือ การตั้งชื่อที่มุ่งความหมายในทางที่ดีเป็นมงคลแก่ชีวิต แสดงว่าบุคคลนั้นเป็นผู้รู้ หรือ นักปราชญ์ มีทรัพย์สินเงินทองหรือมีความเจริญก้าวหน้า ลำดับที่ 2 คือ การตั้งชื่อให้คล้องจองกันระหว่างพยางค์ เพื่อแสดงถึงความไพเราะของภาษา และแสดงถึง ความผูกพันระหว่างพยางค์ และลำดับที่ 3 คือ การตั้งชื่อโดยการนำอักษรของชื่อพ่อและแม่มารวมกัน เพื่อแสดงถึงความรักความผูกพัน ระหว่างพ่อ แม่และลูก ซึ่งสอดคล้องกับ วราลี รุ่งบานจิตและคณะ (2562) ได้ศึกษา เรื่อง การสำรวจและศึกษาการตั้งชื่อร้านค้าภาษาจีนของชาวไทย เชื้อสายจีนในอำเภอเมือง จังหวัดยะลา พบว่า การตั้งชื่อของคนไทยมีหลักเกณฑ์หลายประการด้วยกัน ซึ่งสามารถสะท้อนความเชื่อ ความคิด ความนิยมและภูมิปัญญาของคนไทยไว้อย่างชัดเจน ดังนี้ 1) การตั้งชื่อที่มุ่งความหมายในทางที่ดีเป็นมงคลแก่ชีวิต 2) การตั้งชื่อให้คล้องจองกันระหว่างพยางค์ เพื่อแสดงถึงความไพเราะ

ของภาษา และแสดงถึง ความผูกพันระหว่างพี่น้อง 3) การตั้งชื่อโดยการนำอักษรของชื่อพ่อและแม่มา
รวมกัน เพื่อแสดงถึงความรักความผูกพัน ระหว่างพ่อ แม่และลูก และอื่นๆ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 จากการเก็บข้อมูล พบว่า ผลที่ได้จากการวิจัยประชาชนในเขตบ้านด่านเก่า เทศบาลตำบล
บ้านด่านโขงเจียม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี นับถือศาสนาพุทธเป็นหลัก แต่ก็มีศาสนาอื่นบ้าง
แต่น้อยมาก และก็ได้ได้รับความร่วมมือจากประชาชนที่นับถือศาสนาอื่นเป็นอย่างดี แต่นักวิจัยก็ควรมีความ
ระมัดระวัง เพราะความเชื่อในทางศาสนาที่แตกต่างกัน อาจจะมีผลทำให้นักวิจัยได้ข้อมูลที่ผิดไปจากความ
เป็นจริงได้

1.2 จากการเก็บข้อมูล พบว่า ผลที่ได้จากการวิจัยประชาชนในเขตบ้านด่านเก่า เทศบาลตำบล
บ้านด่านโขงเจียม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี ส่วนใหญ่เป็นวัยทำงาน นักวิจัยต้องหาเวลาที่
เหมาะสมในการลงพื้นที่ ไม่ควรไปเวลาที่เขาทำงาน เพราะอาจจะมีผลต่อการวิจัย ควรมีการนัดหมาย หรือ
นัดประชุมเอา

1.3 จากการเก็บข้อมูล พบว่า ผลที่ได้จากการวิจัยประชาชนในเขตบ้านด่านเก่า เทศบาลตำบล
บ้านด่านโขงเจียม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี ในกลุ่มอายุไม่เกิน 25 ปี ส่วนใหญ่เป็นเด็กรุ่นใหม่ มี
ความเชื่อในเรื่องนี้น้อยมาก นักวิจัยต้องใช้ความพยายามให้มาก หรือใช้การลดสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างนี้เอา

1.4 ข้อมูลงานวิจัยชิ้นนี้ใช้เป็นแนวทางในการศึกษาเกี่ยวกับความรู้ในการตั้งชื่อนี้ ไปตั้งชื่อร้าน
ผลิตภัณฑ์ หรือนวัตกรรมอื่นๆได้

1.5 การตั้งชื่อมีพื้นฐานจากความเชื่อ และมีหลักการ คุณค่าในการอนุรักษ์ย่อมมี ฉะนั้นหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้องควรมีการส่งเสริม ต่อยอดกับด้านต่างๆ ได้ เช่น ด้านวัฒนธรรม ด้านภาษา ด้านธุรกิจ เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

2.2.1 ควรมีการศึกษาถึงการตั้งชื่อให้หลากหลายรูปแบบให้เหมาะสมกับงาน เช่น การตั้งชื่อ
ร้านอาหารอย่างไรให้เหมาะสม การตั้งชื่อนั่งร้านอย่างไรให้เหมาะสม เป็นต้น

2.2.2 ควรมีการศึกษารูปแบบการตั้งชื่อที่มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น หรือชาติพันธุ์
เพื่อให้เข้าถึงแก่นสารบริบทนั้นๆ เช่น รูปแบบการตั้งชื่อของเผ่าเยอ ในจังหวัดศรีสะเกษ และเปรียบเทียบกับ
กับเขตบ้านด่านเก่า เทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี เป็นต้น

2.2.3 เขตบ้านด่านเก่า เทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี
เดิมที่เกิดจากการรวบรวมไพร่พลอพยพหนีออกจากเมืองเขื่อนขันธกาบแก้วบัวบานลงมาทางใต้ โดยแบ่ง
ออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่เดินทางมาทางบกได้มาตั้งถิ่นฐานที่ดอนมดแดง อันเป็นที่ตั้งของเมือง
อุบลราชธานีในปัจจุบัน อีกกลุ่มหนึ่งอพยพมาตามแม่น้ำโขง ซึ่งมีจุดมุ่งหมายจะไปพึ่งบารมีพระองค์หลวง
(เจ้าชัยกฤต) ที่นครจำปาสัก ผู้วิจัยเห็นว่าควรมีการศึกษาและเปรียบเทียบลักษณะวัฒนธรรมการใช้ภาษา

ในการตั้งชื่อต่อความเชื่อเรื่องมงคล โดยใช้พยัญชนะ ก-ฮ เป็นตัวกำหนดชื่อมงคล ของ 2 กลุ่มนี้ด้วยว่า
ยังคงเหมือนกันหรือไม่ หรือต่างกัน อย่างไร

องค์ความรู้ใหม่

การตั้งชื่อตามความเชื่อของคน มีผลต่อการดำรงชีวิต ซึ่งความเชื่อนั้น เป็นบ่อเกิดของการ
แสวงหาองค์ความรู้ใหม่ ๆ ดังนั้น เพื่อประกอบหลักการนั้น จึงใช้พยัญชนะไทยตั้งแต่ ก-ฮ มาเป็น
องค์ประกอบ อักษรใด ตรงกับคนเกิดวันใด จึงใช้อักษรนั้น มาอ้างอิงตามความเชื่อของตนเป็นหลัก

เอกสารอ้างอิง

- ธัญพิมลเทพไกรวัล. (2560). ลักษณะภาษาไทยในการตั้งชื่อเพชฌัญชี่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
ในจังหวัดขอนแก่น. วารสารนานาชาติ มหาวิทยาลัยขอนแก่น สาขามนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์, 8(1), 185-207.
- นันทนา รณเกียรติ. (2556). สัทศาสตร์ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์.
- วรลี รุ่งบานจิตและคณะ (2562). การสำรวจและศึกษาการตั้งชื่อร้านค้าภาษาจีนของชาวไทย เชื้อสายจีน
ในอำเภอเมือง จังหวัดยะลา. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- วิรัช ศิริพัฒนะนาวัน. (2544). การศึกษาการตั้งชื่อของคนไทย. วิทยานิพนธ์ (อ.ม. (ภาษาไทย)) –
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สวพร บุญญผลานันท์ และคณะ (2560). การศึกษาวิธีการตั้งชื่อคนตามความเชื่อตามหลักทักษาปกรณ์.
สาขาภาษาไทย ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- สุภาพรรณ ณ บางช้าง. (2527). ประวัติวรรณคดีบาลีในอินเดียและลังกา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- theTSISThailand. (2564). การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างด้วยตารางสำเร็จรูป.
<https://www.thetsis.com/post/research-tips-sampling>